

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes, at hr. Jens Heimbürger holdt et relativt forstandigt indlæg, og derfor vil jeg godt kvittere for et enkelt af de punkter, hvor hr. Jens Heimbürger var lidt usikker, nemlig spørgsmålet om, hvad udtrykket polarisering egentlig dækker.

Jeg vil her anbefale at læse den rapport, der udkom fra Danmarks Statistik og Socialforskningsinstituttet – jeg tror, det var den 11. december 1997 – som fortæller en historie, som i virkeligheden burde bevirke, at SF i langt højere grad genfinder den gamle sprogbrug. Vi er nemlig tilbage i en ulighed, der på formueområdet er lige så stor, som den var i slutningen af 1930'erne. Eller sagt omvendt: Vi er på 60 år ikke kommet én meter videre på lighedsområdet i forhold til formuedannelsen.

Det skyldes i øvrigt bl.a., tror jeg, De Konservatives ihærdige medvirken i Folketinget til formueskattens ophævelse, det skrå skatteloft, lejeværdien på de dyre huse, halveringen af arveafgiften og alle de dér forslag. De virker jo i den retning. Og derfor forstår jeg egentlig heller ikke helt de unge og de Konservative. De Konservative har i høj grad været medvirkende til det.

På ældreområdet kom der en rapport sidste år, der peger på, at forskellen på den tiendedel af de ældre, der har de højeste indkomster, og den tiendedel, der har de laveste indkomster, er forskellen mellem godt 13.000 kr. om måneden og godt 4.000 kr. om måneden. Vi er på vej mod en polarisering i alderdommen, hvor ulighederne livet igennem flyder ind i alderdommen i et omfang, som vi aldrig har set før i et land med en socialpolitik af vores type.

Og her synes jeg simpelt hen, at vi, også set i lyset af regeringsgrundlagets meget lighedsorienterede målsætninger, har brug for at diskutere, om det er det, vi vil. Vil vi opgive ligheden i alderdommen til fordel for en ulighed, der er på størrelse med den, som vi har set i sydeuropæiske lande? Det vil vi ikke i SF. Hvad vil De Konservative?

Dette var altså to eksempler på polarisering.

(Kort bemærkning).

Jens Heimbürger (KF):

Man skal aldrig blive for klog til ikke at lytte til hr. Arne Melchior. Det kan godt være, at vi ikke har verdens højeste skattetryk, men jeg vil sige, at min generation får ikke mulighed for at lade

det stige lige så meget, som man har gjort i de foregående 30 år. Og skattetrykket er i hvert fald meget højt.

Så vil jeg om polariseringen sige til hr. Villy Søvnald, at hvis der er nogle heste, som begynder at løbe stærkere, og de så trækker de andre med, er det et gode. I virkeligheden mener jeg – og dér er vi grundlæggende uenige – at det er fint, at vi har et samfund, hvor de, der vil sætte noget i værk, og de, der vil give den en skalle, bliver belønnet, og jeg mener ikke, at det sker på bekostning af de svage. Skete det på bekostning af de svage, ville jeg også være bekymret, men det er jo så en længere ideologisk diskussion, vi skal ud i, som jeg selvfølgelig også gerne tager.

Egil Møller (DF):

I Dansk Folkeparti har vi fuld forståelse for, at der tages initiativer til gavn for vores svage. Det er de grupper, som vi virkelig skal holde et vågent øje med. Det er samtidig vigtigt, at listen over, hvad vi forstår ved de svage grupper, bliver fyldestgørende, og hertil kan vi henføre de hjemløse, de sindslidende, de arbejdsløse, de syge og ældre, de handicappede, ja, listen kan blive meget lang.

Hvis vi skal være helt realistiske, så bliver der altså mindre til disse grupper, hvis vi fortsat anvender ressourcerne til ulandsbistand og til at installere udenlandske statsborgere med dansk indfødsret.

SF's forslag til vedtagelse er langt hen ad vejen sympatisk, men det er for vidtgående med nedsættelse af en uafhængig kommission, og derfor kan vi i Dansk Folkeparti ikke støtte forslaget.

Dorit Myltoft (RV):

For 5-6 år siden var det en almindelig antagelse, at ca. en tredjedel af en ungdomsårgang ikke fik en ungdomsuddannelse og dermed ikke fik en ordentlig indgang til videreuddannelse eller en tilknytning til arbejdsmarkedet. Det kunne vi som samfund ikke være bekendt i forhold til de opvoksede generationer, og derfor fik vi vedtaget de unges ret til en ungdomsuddannelse, og indsatsen har virkelig givet resultater, om end der fortsat er noget at gøre.

Det er præcis det samme udgangspunkt, som skal være styrende, når det drejer sig om indsatsen for de mennesker, som på forskellig vis kan siges at være sat ud på et sidespor.